

Tato bakalářská práce se zabývá latinsky psaným raně středověkým výchovným spisem *Liber manualis ad filium*, jehož autorem je franká šlechtična Dhuoda. *Liber manualis* vzniká ve druhé fázi karolinské renesance, kdy je aktivní znalost latiny a literární činnost téměř výhradní doménou církevních kruhů. Představuje výjimečný příklad laické literární tvorby 9. století a je zároveň důkazem pozvolného pronikání karolinské latinské vzdělanosti mezi aristokratické vrstvy. Poskytuje cenné informace o životě a smýšlení západofrancké aristokracie, především o jejích etických principech a vnímání vlastní role v raněstředověké společnosti.

Dílo, které Dhuoda věnovala svému staršímu synu, se svým námětem a morálně-etickým pojetím blíží k ve středověku oblíbenému žánru zrcadla, avšak v určitých aspektech se od jiných známých středověkých zrcadel odlišuje. Neobvyklá je především jeho geneze – *Liber manualis* vzniká jako bezprostřední reakce na autorčinu bolestnou životní zkušenost matky odloučené od dětí. Není adresován anonymnímu šlechtici, ale vlastnímu synu. V důsledku toho je, narozdíl od jiných zrcadel, obohacen o autobiografický prvek a silný citový rozměr.

Konkrétním cílem této bakalářské práce je podat shrnující informaci o autorce a představit její dílo prostřednictvím komentovaného překladu vybranných pasáží. Výběr se zaměřuje na Dhuodin postoj vůči výsadám a povinnostem, které jejímu synu připadaly v rámci lenního uspořádání, a zároveň respektuje emotivní a autobiografickou stránku díla.